

F. K. 711/15

Wittenberg

X 2120403 No.

Z f
5691

58.

RECTOR
 ACADEMIÆ WITTENBERGENSIS,
JOHANNES
Deutschmann
 SS. THEOL. DOCT. ET PRO-
 FESSOR PUBL. EJUSDEMQUE COL-
 GII SENIOR, ET ALUMNOR. ELECT.
 EPHORUS,

CIVIBUS ACADEMICIS

S. P. D.

Philosophiam mortis Christianam multò intellexit & exercuit felicìus *Cardano*, summo quondam Mediolanensi Medico, sublimitatum architecto, adversarioque *Julii Caf. Scaligeri*, piissima Matrona, ANNA MARIA NICOLAJA; cujus in memoriam hæc adornanda scriptio est. Sic enim vixit eadem, ut & familiarem sibi mortem cogitatione redderet frequenti, & *Musonii* præcepto, diem vitæ semper ultimum instare sibi, crederet. Hinc illa desideria, cum claudere extremum jubere-
tur, ad arbitrium moderatoris vitæ nostræ. Quid verò *Cardanus* ille? *Cum recordor*, inquit, (2. de utilit. ex adversis 5.) *moriturum me, non solum nihil tam suave est, aut triste, cujus non obliviscar, sed animo etiam linquor; imò, solâ cogitatione mortis deficio*, ibidem addit. *Φοβερῶν* nimirum *Φοβερῶτατον*, cum *Stagirita*, mortem statuebat. Quantò rectius ex Stoâ *Epicletus*: Mors, & omnia, quæ in malis habentur, ob oculos tibi quotidiè versentur; omnium verò maximè mors! sic nihil unquam humile cogitabis, nec impensè cupies quicquam. *Gemina Romanus Sapiens*: *Nilil* (scribit ad *Lucilium*) *æquè tibi proficit ad temperantiam rerum omnium, quàm frequens cogitatio brevis* *ævi*, & *hujus incerti*. *Quicquid facies, respice ad mortem.* *Antè senectutem*, adjicit, *curavi, ut benè viverem; in senectute, ut benè moriar; benè autem mori est, libenter mori*. *Morimur* quotidiè: quotidiè enim demitur pars quædam vitæ; & cum quoque, cum crescimus, decrescit vita. Infantiam amisimus, deinde pueritiam, deinde adolescentiam, usque ad hesternum. *Quicquid transit temporis, perit*. Hunc ipsum, quem agimus, diem, cum morte dividimus. *Nec Apulejus* aliter: *Philosophum oportet nihil sic agere, quàm ut semper studeat, corporis consortio separare animam; & idè existimandum, Philosophiam esse mortis*

vis affectationem. An verò excusabimus *Cardanum*, quòd ad
 extrema subeunda sæpenumerò pericula & tentationes morien-
 tium respexerit? Quis enim nescit, etiam à Christiano nomine
 gaudentibus, cum ad tribunal Judicis mox apparendum est, à
 conscientia teneritudine exaggerari crimina commissa olim? ac-
 cusari homines ab adversario humani generis? tum mortis An-
 gelum (si tribuenda fides foret nugacissimis Talmudicis Scripto-
 ribus,) cum gladio ancipiti adstare, totum oculatum, tradunt,
 ad cervical morituri; acclamare tremefacto quoque dæmones,
 per ululatum: *Impiis pax nulla!* Seriò *Cyrillus Alexandrinus* aliàs
 testatur: Adsunt nobis exercitus & potestates tenebrarum, ut ipsi
 animæ vel adspectus solus gravior sit omni poenâ, quos intuens
 turbatur anima, horrescit, fremit, refugit, angetur. Taceo gra-
 visfima certamina, quibus tunc potissimum insurgit contra ani-
 mam. Sed nec is quoque huc respexit, quandoquidem in corde
 humido & leporino causam posuit horroris sui; nec, ut debuit
 renatus sacro fonte, mortem propius cognovit. Quid, nisi fi-
 gura, larva, somnus, imò janua & transitus ad vitam sempiternam
 mors piorum? Accuratè noverat hoc omne *Noltra*; quæ verâ
 ideò fiducia in Servatorem Christum, contemnebat mortis me-
 tum, & optabat potius, beatè indormire. Hinc tot ipsa aliis
 præibat sacra acroamata, & ex oraculis divinis consolationes. Lo-
 co nata honestissimo Parentem coluit insigni pietate, ac per-
 reverendâ Amplitudine Præpositum *Clædensem*, optimè adhuc
 merentem, DN. CHRISTOPHORUM NICOLAI, Matrem
 Fœminam præcipuam, sui que sexûs olim ornamentum, AN-
 NAM, ex familia KREMBERGIORUM inclyta oriundam.
 Ab his religiosè liberaliterque ad virtutes educata nihil prius ha-
 buit diviniore meditamentis atque morum honestate. Post
 excessum Genitricis optimæ evenit, ut eligeretur Virgo Sponsa à
 Clarissimo Græcèq; ac Latine non vulgariter erudito Viro, DN.
 M. DAVIDE Winter / Scholæ apud Nos Oppidanæ Con-Re-
 ctore fidelissimo, dieque VII. Augusti, Anno cIoIoc LXXVII.
 deduceretur domum Conjūx. Quantâ animi concordia, quâ
 svavitate observaverit Maritum, quâ dexteritate rexit œcono-
 miam, breviter edisseri haud potest. Fructum quoque retulit

F.K. 711/15

Winter

X 2120403 No.

Z f
5691

58.

RECTO
 ACADEMIÆ WITTE
JOHAN
 Deutsch
 SS. THEOL. DOC
 FESSOR PUBL. EJUS
 GII SENIOR, ET ALU
 EPHORU

CIVIBUS ACA
 S.P.D.

